Kui Hans ükskord üllesärkas ja silmi nühkides näggi, et hobbune kaddund olli, hüdis ta: „Helde Jummal! ollen ma Hans, woi ei olle? Kui ma Hans ollen, siis ollen hobbuse kautanud. Kui ma agga Hans ei olle, siis ollen selle wankre leidnud."

Ükskord waidles üks mees ja ütles: „Mitte üks ainus naesterahwas ei woi taewa sada." Kui temma käest küssiti, mil wisil tahhab ta sedda tõeks tehha, siis kostis temma: „Joannesse ilmutamisse ramatus 8. peatükkis seisab luggeda: „„Waikne ass sai taewas liggi pool tundi"", ni kaua ei woi ükski naesterahwas wait olla."

„Kuida aeg noppeste ärra lähhäb", ütles Jurri omma naesele. „Mis sa arwad Liso, meie pissukenne Tomas on jubba kahhe aastane — kuida se aeg ruttu ärralähhäb!"

„Eks sa tea Jurri, kuidas se tulleb? Aeg lähhäb selähbi ruttem eddasi, et auro-laewad ja wankrid ruttu eddasi lähwad, mis aega rutto lühhendawad. Kus sa enne ku aega piddid sõitma, seal saad nüüd kahhe päwaga lähbi. Nenda ruttab aeg."

Üks pumeister, kes surremas olli, ütles omma nutja naesele: „Minno armas Marri! kui ma surren, siis wõtta meie Jakob ennesele jälle mehheks, sest temma on wahwa mees ja oskab hästi tõõd tehha,"

„Oh! ei! mo armas mees", kostis Marri, „ma ollen issi sedda ka jubba ammogi mõttelnud."

Saks küssis: „Kule laps, ütle mulle, kust olled sinna need kennad hiilgawad juuksed sanud?" — „Se on selgeste teada", ütles Leno, „minno issa olli üks korbi süddamega mees."

Wend.

Üks lihhunik, nimmega Wend, panni omma koerale ühhe koddanikko nimme, kedda ta silma ees ei sallinud. Se andis siis rahwale palju naerda, kui lihhunik omma waenlase